

N:o 27.

Ank. till Riksd. Kansli den 24 April 1877, kl. 5 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion angående ändring i Kongl. Förordningen den 21 December 1857 om egors fredande mot skada af annans hemdjur samt om stängselskyldighet.

Uti en inom Andra Kammaren väckt och till Lag-Utskottet remitterad motion (N:o 113) har Herr *Pehr Benjaminsson* föreslagit, "att Riksdagen måtte besluta, att Kongl. Maj:ts nådiga förordning om egors fredande emot skada af annans hemdjur samt om stängselskyldighet af den 21 December 1857 måtte i de delar, som den afser stängselvitsord, upphävas."

Vid 1874 års riksdag, då olika förslag i förevarande ämne voro under pröfning, behandlades frågan af Särskildt Utskott, som i afgifvet betänkande yttrade, bland annat, att, ohuru det behjertansvärda syftet af dylika, ofta återkommande förslag allmänt medgäfves, meningarne dock alltjemt vore delade i afseende derpå, huruvida icke i många orter af riket fördelarne af de ifrågasatta förändringarne i nämnda förordning skulle komma att uppvägas af dermed förknippade olägenheter. I detta hänseende borde ej lemnas utan uppmärksamhet, att sedan Landtbruks-akademien i skrifvelse den 17 Februari 1873 anmodat rikets samtliga hushållningssällskap att till öfverläggning upptaga frågan om tidpunkten vore inne att fullt och utan inskränkning tillämpa den i 1 § af nu gällande stängselförordning uttalade grundsats, att hvar, som hemdjur eger, skall vara pliktig att om dem hålla sådan vård, att de icke oloffigen inkomma på annans egor, så hade ungefär halfva antalet af hushållningssällskapen förordat en sådan reform i stängsellagen, men de öfriga uttalat sig emot en dylik förändring. I betraktande häraf kunde, efter Särskilda

Bih. till Riksd. Prot. 1877. 7 Saml. 17 Häft.

Utskottets mening, en lycklig lösning af frågan vinnas endast genom en öfvergångslagstiftning, som medgäfve stängselvitsordets upphörande för de orter, der fördelarne af en sådan förändring ansåges öfvervägande, men bibehölle gällande författning för öfriga delar af riket, så att vid öfvergången det gamla blefve regel och det nya blott undantag och tillika i afseende på hvarandra angränsande områden, för hvilka skiljaktiga bestämmelser rörande stängselskyldigheten gälde, stadgades, att stängselvitsord fortfarande skulle ega rum. På dessa skäl och då, efter Särskilda Utskottets uppfattning, ändamålet bäst och säkrast skulle uppnås på det sätt, att en undantagslag i angifna syftet blefve stiftad, med Kongl. Maj:t förbehållen rätt att på vederbörande landstings framställning bestämma de områden, för hvilka en sådan lag skulle gälla, förordade Utskottet, att Riksdagen måtte besluta till Kongl. Maj:t aflåta underdånig skrifvelse med anhållan, det Kongl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådan lagförändring, att det i Kongl. förordningen den 21 December 1857, om egors fredande mot skada af annans hemdjur samt om stängselskyldighet stadgade stängselvitsord måtte upphöra att gälla inom det område, Kongl. Maj:t efter framställning, grundad på *ett af ordinarie landsting med två tredjedelar af de afgifna rösterna fattadt* och *af nästa ordinarie landsting med dylik röstöfvervigt* vidhållet beslut, funne skäl bestämma.

Detta betänkande blef af Andra Kammaren godkänt; hvaremot Första Kammaren uti skrifvelseförslaget beslutade den ändring, att såsom vilkor för landstings befogenhet att hos Kongl. Maj:t göra framställning om stängselvitsordets upphörande för någon viss ort, skulle erfordras allenast *ett* sådant tings vid lagtima möte derom fattade beslut. I det memorial, Utskottet för sammanjemkning af Kammarnes skiljaktiga meningar afgaf, hemställde Utskottet, att den ifrågasatta skrifvelsen måtte erhålla det förändrade innehåll, att framställning i omförmälda hänseende skulle få grundas på *ett af ordinarie landsting derom med två tredjedelar af de afgifna rösterna fattadt* beslut; men detta förslag, som Första Kammaren antog, blef af Andra Kammaren ogilladt.

Vid riksdagen år 1875 väcktes åter förslag i ämnet och Lag-Utskottet hemställde då, att Riksdagen ville i underdånig skrifvelse anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådan lagförändring, att det i oftaberörda Kongl. förordning stadgade stängselvitsord måtte upphöra att gälla inom det område, Kongl. Maj:t, efter framställning, grundad på *ett af ordinarie landsting fattadt* och *af nästa ordinarie landsting med två tredjedelar af de afgifna rösterna vidhållet* beslut, funne skäl bestämma.

Denna hemställan godkändes af Första Kammaren, men blef utaf Andra Kammaren afslagen.

Då sålunda trenne på olika sätt affattade framställningar till vinnande af det åsyftade ändamålet — upphäfvande eller inskränkning af stängselvitsordet — helt nyligen blifvit gjorda, men ej lyckats vinna Riksdagens bifall samt några nya för-

hållanden icke förefinnas, som kunna gifva anledning till antagande att meningarne härutinnan undergått någon förändring, anser sig Utskottet böra hemställa, att motionen icke måtte till någon Riksdagens vidare åtgärd föranleda.

Stockholm den 24 April 1877.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.

N:o 28.

Ank. till Riksd. Kansli den 24 April 1877, kl. 5 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om tillägg till 37 § i Kongl. Förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 Mars 1862.

I nämnda Kongl. Förordning hafva 36 och 37 §§ följande lydelse:

“36 §. För hvarje år åligger det kyrkorådet att för kyrkan, samt skolrådet att för skolan, uppgöra ett utgifts- och ett inkomstförslag.

I utgiftsförslaget böra upptagas de utgifter, som redan äro beslutade att under det nästföljande året utgå, äfvensom de, hvilka kyrko- eller skolrådet derutöver anser af behovet påkallade att under samma år utgå.

Uti inkomstförslaget böra de inkomster upptagas, som för det nästföljande året äro eller anses vara att påräkna.

37 §. Utgifts- och inkomstförslagen skola till pröfning framläggas vid den kyrkostämma, som under loppet af Oktober månad hvarje år hållas bör“.

Under förmälan att församlingsmedlemmarne i allmänhet saknade tillfälle att behörigen granska och pröfva dessa förslag, när innehållet af desamma icke kungjordes eller på annat sätt komme till församlingsbornas kännedom förr än vid den